

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ»

Διαβάζω, βλέπω, ακούω και γράφω

Κύριε Διευθυντά,

Εθέλω σας παρακαλώ, λίγο χώρο στην εφημερίδα σας για να πάω με τους αναγνώστες σας ένα οδοιπορικό μέχρι τον Όλυμπο, το βουνό των Θεών και των ανθρώπων. Πολλοί περιηγητές και δημοσιογράφοι στην Αυστραλία έχουν γράψει πολλά για τον Όλυμπο, αλλά και εγώ θέλω να γράψω με δικά μου λόγια πως είδα τον γέρο-Όλυμπο το 2012 που ήμουν στην Ελλάδα. Γυρίζοντας από τους τάφους του Φιλίππου, της Βεργίνας στην Πέλλα μαζί με τα δύο παιδιά και δύο ανήφια, καθίσαμε σε μια ταβέρνα για φαγητό στους πρόποδες του Ολύμπου. Εγώ αντί για φαγητό, έφαγα τον Όλυμπο. Αποβλακώθηκα κοιτάζοντας το βουνό από κάτω μέχρι πάνω, εκεί που είχαν τα σπίτια τους οι 12 Θεοί. Κάθισα, κοιτούσα και μιλούσα μαζί τους όπως νομίζω κάνει κάθε άνθρωπος που περνάει κοντά από το Ιερό αυτό βουνό.

Το όρος Όλυμπος είναι το πιο ψηλό και το πιο γνωστό βουνό όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλο το χάρτη της οικουμένης.

Στέκει ύψιστο 200 εκατομμύρια χρόνια χωρίς να το αγγίξουν οι σεισμοί, οι κεραυνοί, τα όποια καιρικά φαινόμενα, οι λαοί, οι πολιτικοί, οι στρατιωτικοί, οι θρησκευτικοί όλων των αιώνων. Είναι εκεί και γράφει ιστορία. Είναι εκεί πριν το ανακαλύψουν οι 12 Θεοί, Θεές και Μούσες για να τον κάνουν τόπο κατοικίας τους και μέσα από τους Θεούς, τους Μύθους και τους Θρύλους να γίνει γνωστό στα πέρατα της γης. Είναι βουνό μαγικό, είναι ιστορικό, είναι ιερό, είναι μυθολογικό. Πέρασαν από τα πόδια του και μίλησαν μαζί του λαοί λαών και στρατιές στρατών. Είναι παγκόσμιο μνημείο αναφοράς από τα βάθη των αιώνων.

Έχουν γράψει για το βουνό και τους Θεούς οι μεγαλύτεροι ιστορικοί, ποιητές, λαογράφοι, δραματουργοί, θρησκευτικοί άνθρωποι παγκοσμίου εμβέλειας.

Ειδικοί προσπάθησαν να μπουν στα σπλάχνα, στην καρδιά του βουνού για να πάρουν τα πολλά μυστικά που κρύβει. Άλλα ο Όλυμπος δίνει μόνο αυτά που θέλει. Υπάρχουν μυστικά που δεν μπορούν τα μάτια των ποιητών και συγγραφέων να δουν, αλλά ούτε και δημοσιογραφική πέννα να γράψει... Ο Όλυμπος είναι ο πιο ισχυρός ενεργειακός τόπος της Ελλάδας που συμβολίζει τη δύναμη της γης και του ουρανού. Οι Αρχαίοι βίωσαν εκεί τις δικές τους εμπειρίες και ανέπιξαν κάποτε τους δικούς τους θρύλους. Ο Όλυμπος ξέρει πολύ καλά να συνδέει με το άβατο, το άγνωστο.

Πάνω στην κορυφή ήταν η μυθική κατοικία των 12 θεών, στα 2.917 μέτρα

ύψος, με τους περισσότερους μύθους και θρύλους όλων των αιώνων. Βρίσκεται στα νοτιοδυτικά όρια της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας και συγκεκριμένα με το Νομό Πιερίας και Λαρίσης. Το σχήμα του είναι κυκλικό με πολλές κορυφές, χαράδρες, κείμαρρους, κιόνια σχεδόν όλο το χρόνο, κρυστάλλινα νερά, μικρές λίμνες. Η πανοπερμία φυτών, δασών και λουλουδιών, η γονιερία της φύσης προκαλούν δέος και θαυμασμό σε όλους τους επισκέπτες όλων των αιώνων και των εποχών. Υπάρχουν εκατοντάδες είδη θηλαστικών ζώων, είδη πτηνών, ερπετών, εντόμων, πολλά από τα οποία είναι σπάνια για τον τόπο και προστατεύονται αυστηρά από διεθνείς συμβάσεις.

Εκτός από τις σπάνιες ομορφιές διαθέτει ένα από τα σπανιότερα οικοσιτήματα χλωρίδας και πανίδας, αντικείμενα μελέτης για πολλούς επιστήμονες και ένα μεγάλο μέρος του έχει χαρακτηριστεί Εθνικός Δρυμός, ενώ η UNESCO κήρυξε το βουνό απόθεμα βιόσφαιρας. Απέναντι συναντάμε το άλλο ψηλό βουνό, τον Κίσσαβο ή Όσσα που είναι καλυμμένο από πυκνά δάση και έχει χαρακτηρισθεί αισθητικό δάσος της Όσσας και προστατεύεται από το Πανευρωπαϊκό Δίκτυο Φύσης. Ανάμεσα από αυτά τα δύο βουνά γίνεται το πέρασμα για Μακεδονία και τον έξω κόσμο.

Γι' αυτά τα δύο βουνά έχουν γραφτεί χιλιάδες δημοτικά τραγούδια και ποίηματα που θα μείνουν αθάνατα, όσο υπάρχει ελληνική ψυχή:

«Ο Όλυμπος κι ο Κίσσαβος, τα δύο βουνά μαλώνουν,
το ποιο να ρίξει την βροχή, το ποιο να
ρίξει κιόνι...»...

Εκτός από τους 12 Θεούς, τις Μούσες, τους Μύθους, τα τραγούδια η Θεσσαλία είναι ο τόπος που αγαπιέται και θαυμάζεται περισσότερο από όλη την υπόλοιπη Ελλάδα. Συνορεύεται με τους άλλους νομούς, από θάλασσα, από με-

γάλα βουνά όπως του Όλυμπου, του Κίσσαβου, τα Άγραφα, το Πήλιο κομμάτι της Πίνδου και τα Χαοιά - Αντιχασιά και στη μέση της μεγαλύτερη πεδιάδα της Ελλάδας. Ο Μύθος λέει ότι από τη Θεά Πύρρα και το Δευκαλίωνα γεννήθηκε γιος που ονομάστηκε Έλληνας και από αυτόν πήρε και το όνομα η ομηρινή Ελλάδα μας. Ο πατέρας της Ιατρικής, Ιπποκράτης, από την Κω έζησε στην Λάρισα τον 4ο αιώνα π.Χ.

Από τον Όλυμπο διάλεγε διάφορα φυτά, τα έκανε φάρμακα και τα έδινε στους ασθενείς του. Άλλος μεγάλος γιατρός-βοτανολόγος, φιλόσοφος και δάσκαλος ήταν ο Κένταυρος Χείρων στην Κενταύρων στο Πήλιο Μαγνησίας, που δίδαξε Τέχνες, Αστρολογία, Βοτανική και Πολεμικές Τέχνες.

Στην Σχολή του μαθήτευσαν, σύμφωνα με το μύθο, όλοι οι μεγάλοι της εποχής εκείνης όπως ο μυθικός Αχιλλέας, ο Ιάσονας, ο Ήρακλής, ο Αοκλοπίος, και πολλοί άλλοι.

Όπως κάθε καλοκαίρι, έτοι και φέτος, πολλοί συμπατριώτες μας πάνε στην Ελλάδα για διακοπές και θα ήταν καλό όσοι περάσουν από τη Θεσσαλία για τη Μακεδονία, να σταματήσουν κάπου στα Τέμπη και μαζί με το φαγητό να απολαύσουν την ομορφιά και το οξύγονο της φύσης από το μαγικό βουνό του Όλυμπου.

Εύχομαι σε όλους τους συμπατριώτες μας να έχουν καλό ταξίδι και καλή επάνοδο στον τόπο της κατοικίας τους. Εύχομαι επίσης προσωπικά στον κύριο Γιάννη Δραμιπούν να έχει καλό ταξίδι με την οικογένειά του και καλή επάνοδο στην δουλειά του και στο οπίτη του.

Με εκτίμηση
Λάμπρος Παπαδόπουλος
Campbelltown

Η Ντίνα Μηλιώνη
Θυμάται
με νοσταλγία
την αξέχαστη
την Τζοάν Μεσσάρη

Χαιρετώ τους αναγνώστες της εφημερίδας «Ο Κόσμος».

Χάρηκα πολύ ακούγοντας για την πρόσφατη επίσκεψη του κ. Γιώργου Μεσσάρη στην Αυστραλία και ακόμα περισσότερο που εδώ και μερικές εβδομάδες είναι ένας από τους αρθρογράφους του «Κόσμου». Ήταν μια ευκαιρία να αναποδίσω παλαιότερα χρόνια, όμορφα, αξέχαστα.. Τότε που ζούσε ακόμα η ανεκτίμητη Τζοάν Μεσσάρη που οποία πρόσφερε τόσα πολλά στην παροικία μας. Η Τζοάν μέσα από ραδιοφωνικές εκπομπές της, μας μετέφερε υπέροχες ιστορίες και γνώσεις. Εγώ αυτές τις εκπομπές τις μαγνητοφωνούσα και θυμάμαι ακόμα και σήμερα όλα αυτά που έμαθα από αυτήν την υπέροχη γυναίκα που έφυγε τόσο νωρίς...

Για μένα η Τζοάν Μεσσάρη ήταν μια αγαπημένη -επιτρέψτε μου να πω- δασκάλα! Μου χάρισε το «φως» της γνώσης γι' αυτό και πάντα την θυμάμαι με απέραντη και παντοτινή ευγνωμοσύνη.

Η ξενιτειά

Ελλάδα μου πατρίδα μου τί δύναμη που κρύβουν τα βουνά σου!
οι λόφοι
και οι ακρογιαλιές
τα δροσερά νερά σου.

Εσύ δε φταις πατρίδα μου που ίλθα εις τα ξένα
άλλοι με ανάγκασαν
Κι ας έχουνε το κρίμα.

Τα χρόνια πέρασαν
και τέλειωσαν τα νιάτα
δεν είναι καθόλου εύκολο να γυρίσω ξανά κοντά σου.

Κι αν είναι της μοίρας
γραφτό
εδώ στα ξένα να θαφτώ
και μέσα από το μνήμα μου
Θα αναζητώ εσένα!!!

Ντίνα Μηλιώνη